

šole. Preden se je odločil za bodoči poklic, je izbruhnila prva svetovna vojna in Lojze je moral k vojakom. Postal je letalec. V mnogih letalskih spopadih se je izkazal kot pravi junak in srečno prestal vse nevarnosti vojne. Ko je nastopila mirna doba, je želel ostati še nadalje letalec. Mati mu ni branila, ko je videla, da je sin v svojem poklicu zadovoljen. Dobro je napredoval v svoji službi in lepo podpiral svojo revno mater, da ji ni bilo treba več garati po tujih njivah za skromen kos kruha.

Neko poletje se je odpravljaj letalec Lojze na daljši dopust, ki ga je hotel preživeti pri svoji materi, čeprav je imel denarja dovolj, da bi se lahko razveseljeval kje drugje po svetu. Uredil je v kraju službovanja vse svoje službene zadeve in odletel z letalom na letališče večjega mesta, ki ni bilo daleč od njegove rojstne vasi.

Svojim tovarišem je še veselo pripovedoval, da bo letel nad svojo vasjo in vrgel iz letala šopek rož za svojo mater v bližino rojstne hiše, na trate, kjer se je igral kot otrok. To je pisal tudi materi.

Vse je izvršil, kakor je bil sklenil. Videl je še iz letala, kako je hitela mati za šopkom, ki naj bi bil pozdrav zanjo. Z letalom je nato krenil na letališče, da bi se od tam pripeljal domov z vlakom.

Toda pri pristanku se je zgodila nenadna in nepričakovana nesreča. Stroj je odpovedal in letalo je strmoglavilo na tla. Pod seboj je pokopalo mladega letalca.

Lojzeta so pokopali na domačem pokopališču z vsemi vojaškimi častmi. Žalostna mati ni mogla preboleti smrti edinega sina in odšla je še isto leto za njim v grob.

Ta resnična dogodba me je prav ganila.

Zdaj pa res razmišljam, če ne bo bolj varno, da si izberem tak poklic, ki ima opravilo bolj pri tleh.

O tem bom še natančneje premislil in se posvetoval s prijateljem Miheem, da mi ne bo rekel figa-mož.

Anton Debeljak

Popevčica za vórcanje (ringaraja)

Sijaj, sijaj, sonce,
na vse naše konce.
Sijaj nam na miško,
sijaj polžku v hiško:
bolj ko svif bo blíščal,
bolj bo sline fiščal.

Sevaj, sonce, sevaj,
ude nam ogrevaj.
Tvoja blaga roka
boža nam otroka.

Svefi, soñce, svefi
po vsem božjem svefi.

Žarkov pošlji jarim,
a posebno sfarim.
Sfarček koj prezeba,
grefi ga je treba.

Sijaj, sijaj, sonce,
na vse naše homce.
Sevaj na planine,
sevaj na ravnine,
sevaj na doline,
sevaj na goline,
sevaj na globeli,
sevaj na zibelí.